20/09/2019

Освећен Часни крст на Прекој Калдрми у славу јубилеја

Ми смо православни хришћани и као светосавски народ треба да се окренемо Богу и манемо свих идеологија овога света, беседио владика Василије

Ликови српских светитеља налазили су се на барјацима спремним за литију од цркве Светог Јована Претече и Крститеља у Петровчићу до Часног крста на Прекој Калдрми. Тако је започело прослављање осам векова самосталности Српске Православне Цркве на нивоу архијерејског намесништва земунског.

Свечани дочек Епископа сремског г. Василија у порти цркве уприличен је нешто после 9 часова. Благосиљајући свештенство и верни народ, Епископ сремски г. Василије се упутио у дивно уређени храм да би началствовао

светом Литургијом. У величанственој Литургији Преосвећеном г. Василију саслуживали су протојереји-ставрофори: Слободан Радојчић, архијерејски намесник земунски; Миле Јокић, архијерејски намесник старопазовачки, Милутин Илић, парох јаковачки; протонамесници Ђорђе Ковљен, парох у цркви Преноса моштију Светог оца Николаја у Белегишу, и Јеремија Старовлах; јерej Ненад Катић, старешина храма у Петровчићу, као и протођакон Слободан Вујасиновић.

За певницом су поред свештенства појали Српски православни појци. У празничној проповеди на крају торжественог литургијског сабрања вернима се обратио Епископ сремски Василије:

„Све молитве, сва јутрења и вечерња богослужења, сва молитвословја, сви канони и прописи су у припреми највећег дара Божјег – то је света Литургија у којој се приноси бескрвна жртва самога Бога и Спаса нашега Исуса Христа. Тако се у овоме храму безмало две стотине година врши света Литургија. Замислите колико је село тада било када је смогло снаге да подигне овако леп храм! Замислите колико је Литургија овде испојано, колико је молитава Богу упућено, колико је суза проливено и колико је радости овде доживљено. Нека је на здравље и спасење молитва. Посебно ми је драго што смо се нашли данас у овоме храму. Хвала вам на труду и љубави и што сте дошли да се заједно помолимо Господу. Ми смо православни хришћани и као светосавски народ треба да се окренемо Богу и манемо свих идеологија овога света. Зато смо данас заједно: да прославимо осам векова самосталности наше Српске Православне Цркве и да осветимо Часни Крст на Прекој Калдрми у славу овога јубилеја.

После свете Литургије организована је свечана литија од цркве Светог Јована Претече и Крститеља до Преке Калдрме.Велелепни Часни крст висине 12 метара, ширине 9 метара, тежине 68 тона, подигнут је 29. децембра 2018. године на Прекој Калдрми. Са благословом Епископа сремског Василија радови на изради Часног крста и темеља су почели 2016. године трудом и залагањем протојереја Страхиње Голијана, пароха сурчинског, и добротвора. На предњој страни Крста урезано је Распеће Христово, док су на полеђини урезане речи: Овим побеђуј! Тело Крста ширине 1,5 метара израђено је од тешких материјала и лаког бетона. Материјал за израду крста увежен је из Белорусије. Подвиг прегалаца у изради и подизању крста, окупљених око г. Зорана Арамбашића под будним оком уметника Милана Кочијашевића, за свако је дивљење.

Литију су чинили популарни бајкери – мотоциклисти који су носили знамења

са ликовима светитеља српских, кочије са вернима, непрегледна аутомобилска колона. Пут до Часног крста био је под пратњом више полицијских аутомобила. Нешто око поднева Епископ је извршио чин освећења Часног крста уз саслужење проте Милета Јокића, старешине храма Светих Ћирила и Методија у Бусијама, и протојереја Страхиње Голијана, пароха сурчинског.

После чина освећења обратио се владика Василије који је заблагодарио свима на труду у подизању крста и између осталог казао:

„Увек је на великим раскршћима бивало знамење крсно, кроз читаву историју српског народа. Српски народ је крстоносан народ – као што је Христос носио свој крст на Голготу, тако и наш народ носи свој крст и свако од нас понаособ. Молимо се непрестано Богу да наш овоземаљски крст буде много лакши и упутнији, много знаменитији него оних који Бога немају и који своје знамење не носе. Овај монументални крст је први знак у Срему, али ако да Бог, подићи ћемо још већи крст на Фрушкој Гори, да буде знамење свим Србима. Пре 32 године умолио сам патријарха Павла да дође на Фрушку Гору и одржи парастос за све посејане кости и проливену крв на просторима разапете и мученичке Епархије сремске. Изволео је да одржи помен за све страдалне и данас постоји знамење где се тај свети човек молио за све који су пострадали. Зато су оваква наша знамења и обележја од изузетнго значаја у нашем народу и итекако важна за све хришћане овога света: ова земља треба да буде препознатљива по крсном знамењу, јер је хришћанска, света, мученичка. Сваку стопу и свако парче земље треба да обележимо крсним знамењем.

Да заједничарење протекне у најбољем реду старали су се свештеници Страхиња Голијан, Драган Гвозденовић и са њима Ненад Катић. Дан је завршен свечаним концертом у Бојчину на коме су, после слова о Светом Сави епископа Василија, наступили хорови, певачке групе, драмски уметници. На крају вечери, архијерејски намесник земунски прота Слободан Радојчић захвалио је свима за помоћ и подршку за обележавање осам векова Српске Православне Цркве, а посебно Епископу сремском и председнику Градске општине Сурчин г. Стевану Шуши. Учешће у сабрању узели су и представници Војске Србије.

У години када српски народ обележавамо велики јубилеј 800-годишњицу самосталности Српске Православне Цркве, на нивоу архијерејског намесништва земунског у недељу, 15. септембра 2019. године, у Бојчину је организована свечана академија.

Културно духовно саборовање верног народа уследило је после литургијског сабрања у цркви Светог Јована Претече и Крститеља у Петровчићу и освећења Часног крста на Прекој Калдрми.

Пажња свих посвећена је великом историјском догађају који се збио 1219. године. Слово о Светом Сави и величини његовог дела казивао је Епископ сремски г. Василије:

„Да ли је Свети Сава само једна важна личност из наше историје, скривена испод талога осам дугих векова, неко ко је имао значаја само за људе своје епохе? Може ли се пак Светом Сави приступити као једној вечно живој, облагодаћеној личности, која нас и данас надахњује и руководи, или је он био „наставник и учитељ пута који води у живот“ само људима своје генерације? Другим речима, може ли Свети Сава, као једна историјска личност из 13. века, бити узор и идеал једном младом човеку у 21. веку? Зар није Свети Сава, као такав каквог смо га представили, један свевремени узор и парадигма за сваког ваљаног Србина свих епоха? Ако архијереји траже себи узор за мудро управљање стадом Христовим, имају га у Архиепископу српском Светом Сави. Ако монаси требају пример за погруженост у молитву и успињање у духовне висине, ето им хиландарског, карејског и студеничког испосника, Светог Саве. Ако свештеницима треба надахнућа и укрепљења за предано делање на њиви Господњој, нека се угледају на неуморног свештенослужитеља Христовог, Светог Саву. Ако ли државници желе да се боре за истинске интересе свога народа и да остану по добру упамћени у историји, бољи им пример од Саве није потребан. Српски лекари, научници, просветари, уметници…сви они могу Светог Саву да сматрају својим почетком и својим узором. Светог Саву, као човека у потпуности оствареног. Свети Сава јесте неко ко неуспављиво бди над Србима кроз векове. Његово очинско старање и мисионарење није престало ни онда када је у Трнову свој дух предао љубљеном Творцу, нити пак када је Синан паша његове мошти предао огњу. Свети Сава неуморно наставља да нас буди, теши, опомиње и крепи све до данас.“

После Епископа, на летњој позорници под покровитељством Градске општине Сурчин наступио је Свештенички хор намесништва земунског којим диригује

мр Предраг Стаменковић као и здружени црквени хорови из Сурчина и Јакова, хор Свети Владимир из Батајнице и Црквени хор Орлићи из Батајнице. Драмски уметници Лепомир Ивковић, Драгана Суџук и Миљан Прљета казивали су рецитал о Светом Сави. У програму су наступили и народна уметница Светлана Стевић Вукосављевић, Српски православни појци, појачка група „Родослов“, етно група сестре Михајловић и Илић из Јакова. На самом крају уметничког програма публику је одушевило својом игром и песмом Културно-уметничко друштво „Диоген“ из Сурчина.

За свесрдну помоћ и подршку у организовању обележавања осам стотина самосталности Српске Православне Цркве, Епископу сремском г. Василију, председнику Општине Сурчин г. Стевану Шуши и фирмама, са бине летње позорнице је заблагодарио архијерејски намесник земунски протојерej-ставрофор Слободан Радојчић.

У публици су били представници градских власти, просветних установа, јавних преудзећа свештенство и монаштво из неколико намесништава Епархије

шидски

радници

Град Београд
СУРЧИН

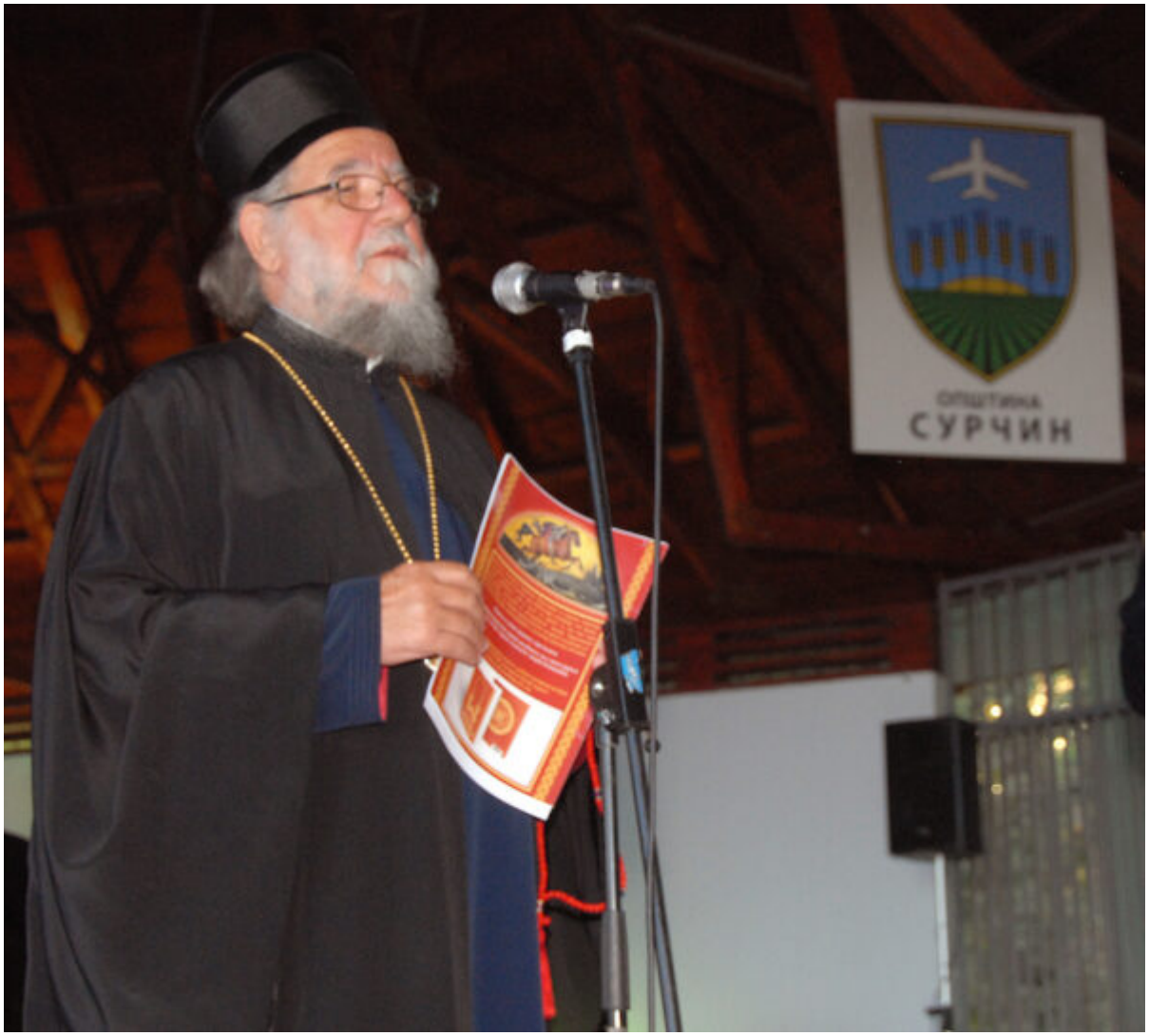

spc.rs